

College van Beroep voor de Examens

Maastricht, 20 augustus 2024
CBE/
Zaaknummer 2024.247

UITSpraak van het College van Beroep voor de Examens (hierna: het CBE) inzake het beroep van _____, woonachtig te _____ hierna te noemen: appellant, tegen het besluit van de examencommissie van de Faculty of Law (FL) van de Universiteit Maastricht (hierna te noemen: de commissie) van 17 mei 2024, inhoudende het opleggen van een sanctie als gevolg van geconstateerde fraude tijdens deelname aan de midterm van het vak International and European Law.

TEN AANZIEN VAN DE PROCEDURE EN DE FEITEN

1. Bij e-mailbericht van 10 juni 2024, via het Complaints Service Point (hierna: CSP) ingekomen bij het CBE op 17 juni 2024, tekent appellant beroep aan tegen het besluit van de commissie, welk besluit betrekking heeft op het opleggen van een sanctie als gevolg van geconstateerde fraude tijdens deelname aan de midterm van het vak International and European Law (hierna: het bestreden besluit). De commissie legt daaraan ten grondslag dat de geconstateerde fraude zou hebben bestaan uit intentionele (digitale) deelname aan het bespreken van de tentamenstof van de midterm gedurende het tijdslot waarin de midterm kon worden afgelegd. De opgelegde sanctie bestaat uit meerdere onderdelen, te weten de ongeldigverklaring van zowel de midterm als het tentamen behorend bij het eerstejaars bachelorvak International and European Law, het opleggen van een formele waarschuwing en uitsluiting van deelname aan de herkansing van zowel de midterm als het tentamen gedurende collegejaar 2023-2024.
2. Bij e-mailbericht van 27 juni 2024 bevestigt het CBE de ontvangst van het beroepsschrift aan appellant.
3. Bij e-mailbericht van 27 juni 2024 zendt het CBE het beroep van appellant door naar de commissie voor schikking en verweer. In dit bericht verzoekt het CBE de commissie om het CBE uiterlijk 9 juli 2024 te informeren over de minnelijke schikking. Mocht er niet worden gekomen tot een minnelijke schikking merkt het CBE nu reeds op dat onderhavig beroep behandeld zal worden in de zitting van het CBE op 12 augustus 2024 en dat diensgevolge uiterlijk 29 juli 2024 het verweerschrift door de commissie moet zijn ingediend bij het CBE.
4. Bij e-mailbericht van 15 juli 2024 informeert de commissie het CBE dat appellant niet tijdig op de uitnodiging van het schikkingsgesprek heeft gereageerd en dat er vanwege het drukke schema geen nieuw schikkingsgesprek zal worden gepland.
5. Bij e-mailbericht van 19 juli 2024 zendt de commissie het verweerschrift aan het CBE.
6. Bij e-mailbericht van 24 juli 2024 informeert het CBE appellant dat zij in de veronderstelling is dat appellant het beroep wenst voor te zetten. Daarbij informeert het CBE appellant dat het beroep zal worden behandeld op de zitting van 19 augustus 2024.
7. Bij e-mailbericht van 1 augustus 2024 stuurt het CBE het verweerschrift van de commissie door aan appellant.
8. Bij e-mailbericht van 7 augustus 2024 nodigt het CBE appellant en de commissie uit voor de zitting van 20 augustus 2024.

9. Het beroep is behandeld ter zitting van het CBE op 20 augustus 2024, waarbij appellant niet is verschenen. Namens de commissie is verschenen (

BEOORDELING

10. Ter toetsing ligt voor de vraag of de commissie in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Het CBE overweegt daartoe, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting als volgt.
11. Alvorens over te gaan tot voornoemde toetsing, toetst het CBE de ontvankelijkheid van het ingestelde beroepschrift. Het CBE stelt vast dat het bestreden besluit is genomen op 17 mei 2024 en inhoudt: het opleggen van de onder randnummer 1 genoemde sanctie als gevolg van geconstateerde fraude tijdens deelname aan de midterm van het vak International and European Law. Het beroepschrift dateert van 10 juni 2024 en is derhalve tijdig ingediend.

Voorts constateert het CBE dat voldoende belang aanwezig is voor het behandelen van het voorliggende beroep.

Met betrekking tot het niet verschijnen van appellant ter zitting merkt het CBE het navolgende op. Naast de inhoud van de gewisselde stukken maakt het verhandelde ter zitting onderdeel uit van de besluitvorming van het CBE. Het niet in persoon of bij gemachtigde verschijnen ter zitting brengt het risico met zich dat de door het CBE uit de stukken getrokken conclusies onweersproken blijven en derhalve als vaststaand, althans voor juist, door het CBE kunnen worden aangenomen. Appellant is tijdig en conform de procedure uitgenodigd voor deze zitting. Het CBE is derhalve van oordeel dat de behandeling van het beroep doorgang kon vinden.

12. Appellant stelt – samengevat – dat hij kort deelnam aan de groepschat waarin de inhoud van de midterm werd besproken. Appellant merkt hierbij op dat dit geen bewuste actie is geweest, maar veeleer een kortstondige fout veroorzaakt door verwarring. Omdat appellant de ernst van zijn fout realiseerde, heeft hij de berichten snel verwijderd, wat laat zien dat hij zijn fout erkende en hij direct heeft geprobeerd de situatie recht te zetten.

Hoewel appellant de ernst van het schenden van de declaration of integrity begrijpt, stelt appellant dat zijn gedragingen het gevolg waren van een impulsieve fout in plaats van een intentie om fraude te plegen. Dit wordt volgens appellant onderstreept door de onmiddellijke intrekking van zijn berichten.

Het bestreden besluit staat volgens appellant niet in verhouding tot de minimale omvang van zijn betrokkenheid en de maatregelen die hij heeft genomen om zijn fout te corrigeren. Daarnaast acht appellant het opleggen van de zwaardere sanctie in de zin van artikel 15, derde lid, van de Regulations & Guidelines for the ELS Bachelor Program (revised) (hierna: R&G) te zwaar, omdat hij nog niet eerder bij vergelijkbare incidenten.

Ten slotte voert appellant aan dat de commissie hem tijdens een meeting voorafgaand aan deze procedure hem ervan had verzekerd dat hij zijn studie zou kunnen voortzetten. Appellant heeft zich daarom niet aangemeld voor andere studies. Met de uitsluiting van het deelnemen aan de herkansing, is het voor appellant niet mogelijk zijn studie voort te zetten tot het academische jaar 2025-2026. Dit leidt volgens appellant tot een onnodige belemmering van zijn academische ambities.

13. De commissie stelt in haar verweerschrift dat zowel uit artikel 12, eerste lid, onder b, van de R&G volgt dat in onderhavig geval sprake is van fraude als uit de door appellant ondertekende declaration of integrity, waarin expliciet is opgenomen dat samenwerking tijdens de midterm verboden is.

De commissie verwijst naar een tweetal screenshots waaruit blijkt dat appellante berichten heeft gestuurd in de groepschat. Deze berichten bevatten de volgende inhoud:

- *'half of the ppl here are saying use the VCDR n the other half are saying not to? They're a state representative, I think you can argue t...';* en
- *'she has state immunity because she's a foreign minister but it doesn't apply because the action was non governamenta...'*

Bovenstaande berichten laten volgens de commissie duidelijk zien dat appellant deelnam aan een discussie over de inhoud van de midterm gedurende de periode dat de midterm kon worden afgelegd door studenten. Appellant wist of behoorde te weten dat deze gedragingen fraude behelzen en dat dit gedrag strijdig is met de getekende declaration of integrity. De commissie voert daarover aan dat daaruit naar haar oordeel volgt dat sprake is van de intentie tot samenwerking, aangezien appellante een bewuste keuze heeft gemaakt tot deelname aan de groepschat om daarin de inhoud van de midterm te bespreken gedurende de periode waarin de midterm kon worden afgelegd door studenten.

Met betrekking tot de sanctie stelt de commissie dat de standaardsanctie in geval van fraude ongeldigverklaring van de midterm is. Gelet op het feit dat de midterm slechts 15% van de weging van het vak betreft – omdat de commissie de waarde heeft bijgesteld van 25% naar 15% -, acht de commissie het onwenselijk dat appellante na geconstateerde fraude het vak nog zou kunnen behalen. De aanwezigheid van intentie rechtvaardigt volgens de commissie een zwaardere sanctie op grond van artikel 15, tweede lid, van de R&G.

Dat studenten de groepschat gewoonlijk gebruiken voor communicatie, verduidelijking, voorbereiding en sociale informatie, verandert volgens de commissie niet aan het feit dat communicatie over de inhoud van de midterm gedurende de periode dat deze moest worden afgelegd, maakt niet dat dit mag worden genormaliseerd. De commissie stelt hierbij dat er een verschil bestaat tussen samenwerkend leren enerzijds en een individueel tentamen anderzijds.

De commissie benoemt voorts dat er lang is overlegd over de opgelegde sanctie en dat in dit kader de volgende lijn is afgesproken:

1. De sanctie mag er niet toe leiden dat appellant geen 40 ECTS meer kan behalen en daardoor een negatief bindend studieadvies krijgt of zijn visum verliest als gevolg van – enkel – het bestreden besluit.
2. Een student die bewust fraudeert in een vak mag het vak niet behalen; en
3. Aangezien in dit geval sprake was van opzet acht de commissie het passend dat appellante naast de ongeldigverklaring van de eerste kans niet mag deelnemen aan beide herkansingen behorend bij het vak International and European Law.

De commissie geeft verder aan dat appellant niet aanwezig was tijdens het schikkingsgesprek. De commissie blijft daarom bij haar standpunt dat de sanctie stevig, maar niet buitensporig is.

Ten slotte merkt de commissie op dat niet enkel de opgelegde sanctie leidt tot een eventueel negatief bindend studieadvies. Dit zal volgens de commissie te wijten zijn aan het feit dat appellant ten minste nog één vak niet heeft behaald.

14. Het CBE overweegt gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting als volgt.

Uit artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW volgt dat de examencommissie – indien een student fraudeert – de betrokkene het recht kan ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste één jaar. Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief beëindigen. Ingevolge het derde lid stelt de examencommissie regels vast over de uitvoering van de taken en bevoegdheden bedoeld in het tweede lid, en over de maatregelen die zij in dat verband kan nemen.

In artikel 31, eerste lid, van de EER 2023/2024 European Law School bachelor's programme (hierna: EER) is het fraudebegrip (vertaald) gedefinieerd als een gedraging of nalaten door een student waardoor het onmogelijk is diens kennis, begrip en vaardigheden geheel of gedeeltelijk te beoordelen. Artikel 31, zesde lid, van de EER bepaalt dat in de R&G nadere regels zijn vastgelegd in dit kader.

Aan de opdracht(en) van de artikelen 7.12b, derde lid, van de WHW en artikel 31, zesde lid, van de EER, heeft de examencommissie uitvoering gegeven in de R&G. In artikel 12 juncto artikel 15 van de geldende R&G worden voornoemd WHW-artikel en EER-artikel nader uitgewerkt.

In het eerste lid van artikel 12 van de R&G is de definitie van fraude uiteengezet. Fraude volgens deze definitie houdt (vertaald) in: een gedraging van de student die een gedegen beoordeling van diens kennis en vaardigheden verhindert. Ingevolge eerste lid, onder b van dit artikel kan (vertaald) van fraude worden gesproken indien de student een andere student zonder toestemming daartoe van een surveillant, examinator of lid van de examencommissie met een andere student heeft gecommuniceerd of geprobeerd te communiceren. Dit kan ook het geval zijn als documenten zodanig zijn uitgewisseld en becommentarieerd dat het onmogelijk is vast te stellen welke kennis van welke persoon afkomstig is. Daarbij houdt de examencommissie rekening met de aanwijzingen van de examinator met betrekking tot het maken van de opdracht en de mate van medewerking en overleg dat is toegestaan.

Ter uitvoering van het voornoemde zijn de aanwijzingen waarnaar artikel 12, eerste lid, onder b, van de R&G verwijst, uitgewerkt in de declaration of integrity die studenten dienen te ondertekenen voorafgaand aan deelname van de midterm. Daarin is het volgende opgenomen:

'I [name] hereby certify that the assignment handed in by me was made by myself in accordance with the rules in force for this assignment.

These rules include at least the following:

(...)

c. during the time windows set for preparing and handing in the assignment, I did not communicate with others – irrespective of means or channels of communication – on the assignment in any way, shape or form.

(...)

I fully realise that if I do not adhere to these rules, I violate the code of conduct and commit fraud as defined in the education and exam regulations. I take full responsibility for this non-adherence including facing the consequences indicated in both the code of conduct and the education and exam regulations."

Appellant heeft deze 'declaration of integrity' ondertekend.

Het is volgens vaste rechtspraak van het CBHO en de Afdeling bestuursrechtspraak aan de examencommissie om bij het opleggen van een sanctie te bewijzen dat in een concreet geval een overtreding heeft plaatsgevonden. De Afdeling hanteert daarbij de maatstaf dat feiten en omstandigheden de conclusie moeten kunnen dragen dat een student een overtreding heeft begaan. Het moet bovendien buiten redelijke twijfel komen vast te staan dat de betrokken student heeft gefraudeerd. In geval van twijfel moet de examencommissie aan de student het voordeel van de twijfel gunnen. Dit zou volgens de Afdeling volgen uit artikel 6 EVRM (zie daarvoor ECLI:NL:RVS:2023:2963). Uit vaste rechtspraak van het CBHO en de Afdeling volgt verder dat opzet niet is vereist voor het voldoen aan het fraudebegrip zoals bedoeld in de van toepassing zijnde regelgeving (zie daarvoor bijvoorbeeld CBHO 2015/247.5).

Het CBE stelt vast dat in het onderhavige dossier door appellant niet wordt ontkend dat hij heeft deelgenomen aan de groepschat en dat hij daarin een aantal berichten heeft gestuurd.

Het CBE ziet zich voor de vraag gesteld of de feiten en omstandigheden zoals deze voorliggen de conclusie kunnen dragen dat buiten redelijke twijfel is komen vast te staan dat appellant heeft gefraudeerd. Die vraag beantwoordt zij bevestigend. Het CBE is van oordeel dat appellant wist of behoorde te weten dat het niet is toegestaan om tijdens de periode waarin de midterm kon worden afgelegd, niet gecommuniceerd mocht worden met medestudenten, via welke weg dan ook. Gelet op de inhoud van de berichten die appellant heeft gestuurd in de groepschat, waarvan hij niet heeft betwist dat deze betrekking hebben op de inhoud van de midterm, is de commissie er naar het oordeel van het CBE in geslaagd te voldoen aan de bewijslast voor het aantonen van fraude. Daarmee heeft appellant in strijd met artikel 12, eerste lid, onder b van de R&G gehandeld. Uit artikel 15, eerste lid, onder a volgt dat de commissie in geval van vaststelling van fraude een standaardsanctie oplegt. Deze sanctie betreft de ongeldigverklaring van het betreffende deeltentamen (te weten de midterm) en het tentamen en het opleggen van een formele waarschuwing.

Vervolgens toetst het CBE aan de vervolgvraag, te weten of daarnaast ook kan worden gesproken van (vertaald) intentie tot frauduleus handelen, zoals bedoeld in artikel 15, tweede lid, onder a, en derde lid, onder a, van de R&G, die een zwaardere sanctie dan de standaardsanctie rechtvaardigt. Die zwaardere sanctie bestaat in dit geval uit de uitsluiting van deelname aan de herkansingsmogelijkheid van zowel de midterm als het tentamen gedurende collegejaar 2023-2024. Deze vervolgvraag beantwoordt het CBE ontkennend.

Gelet op artikel 7.12b WHW, gelezen in samenhang met artikelen 12, eerste lid onder b en artikel 15 tweede lid onder a en derde lid onder a van de R&G, heeft de commissie de bevoegdheid om het resultaat van het desbetreffende tentamen ongeldig te verklaren en een sanctie zoals bedoeld in artikel 15 tweede lid onder a van de R&G op te leggen, in geval van fraude bestaande uit intentioneel frauduleus handelen. Naar aanleiding van de in het geding zijnde stukken en het verhandelde ter zitting, komt het CBE tot de conclusie dat de commissie niet in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. In hetgeen appellant heeft aangevoerd, ziet het CBE voldoende aanknopingspunten om te oordelen dat het bestreden besluit voor wat betreft de zwaardere sanctie, te weten de uitsluiting van deelname aan de herkansingsmogelijkheid van zowel de midterm als het tentamen in strijd met de geldende regelgeving tot stand is gekomen. Hoewel het CBE vaststelt dat sprake is van intentionele deelname aan de groepschat is het CBE niet gebleken van gedragingen van appellant die de conclusie kunnen dragen dat sprake is van *intentioneel frauduleus handelen* in de zin van artikel 15, derde lid, onder a, van de R&G.

Het is het CBE niet gebleken dat appellant met het sturen van deze beknopte berichten daadwerkelijk de *intentie* had om frauduleus te handelen. De commissie heeft daartoe geen overtuigend bewijs geleverd en evenmin aangevoerd dat de inhoud van de door appellant gestuurde berichten overeenkomt met (een deel van) de inhoud van de midterm van appellant, hetgeen in zekere mate had kunnen bijdragen aan het aantonen van voornoemde *intentie*. Hoewel van fraude in de zin van artikel 12, eerste lid onder b van de R&G naar het oordeel van het CBE kan worden gesproken, is daarmee de *intentie* tot frauduleus handelen nog niet gegeven.

Het CBE volgt appellant in zijn stelling, dat hij niet de intentie heeft gehad tot *frauduleuze* communicatie met anderen ten aanzien van de inhoud van de midterm. Appellant heeft enkel twee korte berichten gestuurd in de groepschat, die niet de bedoeling hadden bij te dragen aan de inhoud van de midterm die hij heeft ingediend. De commissie is derhalve niet geslaagd in haar bewijslast ten aanzien van *intentioneel frauduleus handelen* met betrekking tot de midterm. Om van intentioneel frauduleus handelen in de zin van artikel 15, derde lid, onder a van de R&G te kunnen spreken is meer nodig dan 'enkel' overtreding van het verbod om met anderen te communiceren over de inhoud van de midterm.

CONCLUSIE

15. Het voorgaande leidt ertoe dat het bestreden besluit van 17 mei 2024 niet in zijn geheel stand kan houden. Het CBE is van oordeel dat het beroep van appellant gedeeltelijk gegrond is.

WAT BETEKENT DIT VOOR APPELLANT?

16. Met deze uitspraak komen de aan appellant opgelegde maatregelen gedeeltelijk te vervallen. Dit betekent dat de ongeldigverklaringen van de midterm en het tentamen in stand blijven, net als de formele waarschuwing. De uitsluiting van deelname aan de herkansingen van beide tentamenonderdelen komt te vervallen.
- Het is het CBE niet bekend of appellant heeft deelgenomen aan de herkansing van de midterm en het tentamen. Om die reden merkt het CBE ten overvloede op dat het aan de commissie is om in een passende maatregel ter zake te voorzien, zodat appellant – indien zijn bindend studieadvies dit toelaat – aan het tweedejaarsvak Law of the European Union kan deelnemen.

UITSpraak

Het College van Beroep voor de Examens beslist op grond van artikel 7.61 WHW als volgt.

Het college:

- I. verklaart het beroep van appellant gedeeltelijk gegrond;
- II. vernietigt het bestreden besluit van 17 mei 2024 van de commissie gedeeltelijk, namelijk voor zover het besluit ziet op de zwaardere sanctie in de zin van artikel 15, tweede lid, juncto derde lid, onder a van de R&G;
- III. bepaalt dat de ongeldigverklaringen van de midterm en het tentamen, net als de formele waarschuwing in stand blijven;
- IV. bepaalt dat de uitsluiting van deelname aan de herkansingen van beide tentamenonderdelen komt te vervallen; en
- V. zendt afschrift van deze uitspraak aan partijen.

Aldus besloten door het College van Beroep voor de Examens, bestaande uit:

- , voorzitter
- en
- , leden

In aanwezigheid van , secretaris, in vergadering bijeen op 20 augustus 2024.

Het College van Beroep

voor de Examens,

de secretaris,

de voorzitter,

Voor eensluidend afschrift,

secretaris

c.c. - partijen

Tegen een beslissing van het College van Beroep voor de Examens kan door een betrokkene binnen 6 weken na verzending van deze beslissing beroep ingesteld worden bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Gelieve daarbij uw naam, adres, telefoonnummer en e-mailadres te vermelden.

Het griffierecht bedraagt 51 Euro.

Voor meer informatie zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken